

Skolavslutning:

Svår näringsbrist tvingar VB i graven?

Detta är sista numret av VB för första halvåret. Måhända det allra sista.

I nr 5 i år skrev jag "att Veckobladet skall utkomma fortsättningsvis, inte bara till valet, utan också därefter!"

Det visar sig nu att detta kanske var ett förhastat löfte. Lite korkat också, egentligen, eftersom jag också sagt att det är läsarna som bestämmer över VB.

Detta enligt den kapitalistiska principen: om inte tillräckligt många efterfrågar en produkt så försvinner den från marknaden.

Veckobladet behöver minst 300 betalande prenumeranter för att gå runt ekonomiskt. Ja egentligen fler om "presstödet" från VpLund skulle upphöra.

F.n. är antalet betalande prenumeranter endast 170. En del av dem går dessutom ut vid halvårsskiftet. VB skulle alltså behöva dubbla antalet prenumeranter.

V-Lund styrelse (ägarna) får besluta på förslag av redaktionskommittén.

Upp- eller uttryckning

Det har varit den av ägarna tillsatta redaktionskommitténs (VB) uppgift att "rycka upp" RK. RK är alltså i praktiken VB:s tidningsstyrelse. I redaktionskommittén ingår 2 av de 3 redaktörerna. I övrigt består RK av ans. utg och två ägarrepresentanter.

Det har tyvärr inte gått att få till stånd en samarbetande redaktion,
Forts. på sid. 3.

Sjuk dator

Det är så att datorn på v-kontoret är sjuk! Tyvärr kan inte Cecilia ta emot eller skicka mail.

Detta är mycket sorgligt eftersom vi nyligen har uppmanat alla att höra av sig angående våra politiska program som är i skrivande.

Det finns både första och andra utkast av flera program. Därför ber jag er höra av er antingen till mig eller någon av dem som ansvarar för olika områden mm. (Se senaste medlemsutskick.)

Jag själv har ett program om vård- och omsorg som jag gärna tar emot kommentar om så fort som möjligt. Jag vet att det finns ett förslag till barn- och skolfrågor, och ett till högskolefrågor, trafik mm. Hoppas vi hör från er!

Nita

Lundensisk gästfrihet?

En liten tidningspolemik har utspelats mellan Lennart Ryde, kommunfullmäktigeordförande (m), och Cecilia Wadenbäck & Mats Olsson, kommunstyrelseledamöter (v). De senare reagerade på att bjöds så frikostigt på alkohol när kommunen ordnade buffé för utvalda gäster i samband med studentkarnevalen. Ryde försvarade sej bl.a. med att personer i den positionen förstår att hantera spriten.

Pilsnerpartiet

Det senare kan diskuteras. Vi minns kanske, för att ta ett exempel ur en stor hög, den s-minister som fick deporteras som ambassadör till Portugal. Eller han som kallades "Törsten" Nilsson. Men som alla vet behöver vi vänsterpartister inte gå så värst långt för att demonstrera vilka faror som det offentliga livets alkoholseder kan utsätta politiker för. Vi kan ta ett kliv tillbaka i tiden och påminna om vår ordförande Sven Linderot, som var en inte oäven teoretiker men också hade andra sidor. Eller om Knut Olsson, mångårig gruppleddare i Stockholms stadshus. Det var väl inte utan anledning som Josef Stalin en smula nedlåtande kallade oss "pilsnerpartiet".

Det finns alltså ett humanitärt skäl att inte duka upp ett obevakat groggbord. Men så är det också detta med alkoholens symboliska roll. Festa för skattebetalarnas pengar?

Kanske är det skillnad på skattebetalare och skattebetalare. Vi minns den princip för landstingets/regionens representation som Rolf Nilson en gång återgav här i VB och som löd "skånsk gästfrihet". Olika landsdelar har olika traditioner, och jag är övertygad om att t.ex. "västerbottensk gästfrihet" ser annorlunda ut. Det är tänkbart att vi kan hålla oss med andra seder i Lund än i Åsele.

En diskret tender

Men – sparsamhet med offentliga medel är en dygd. Det sticker i ögonen när samma politiker som tvekar att höja undersköterskornas löner fritt bjuder sina gäster på de bästa sorter. Gäster som f.ö. mycket väl harråd att betala sina groggar själva. På t.ex. bröllop och disputationsfester brukar sånt fungera smidigt: fritt vin till maten, en diskret tender med kassaskrin i baren.

Vin är numera förklarad (bevisat?) hälsosamt, och vi hoppas ju innerligt att kommunens gäster ska leva länge. Men låt gränsen gå vid starksprit i kommunala sammanhang.

En annan femma

Dvs. när skattebetalarna står för notan. Det finns ju andra tillfällen. Bemålde Lennart Ryde ärt.ex. även ordförande i kommunens parkeringsbolag. Den bolagsledningen är känd för sin gästfrihet. Fast de anställda är cirka tre och styrelsemedlemmarna cirka tio samlas det inte sällan mellan fyrti och femti personer till dess fester som äger rum vår och höst. Deras allmänna karaktär har jag berättat om i tidigare VB-rapporter – jag representerar vänsterpartiet i styrelsen sedan ju år.

Gentemot kommunens andra bjudningar finns det två viktiga skillnader. En formell: vi lyder inte under kommunallagen utan under aktiebolagslagen, och i bolagsvärlden råder helt andra regler och normer, vilket inte minst vi i vänstern brukar inse och framföra. Den andra skillnaden är substantiell och därmed långt viktigare.

Med den i tankarna brukar jag gå fram till bardisken medan gästerna samlas och fråga: "Vad är det dyraste ni har?" Och så beställer jag det. I regel är det mycket gott så jag bisserar. Medan jag läppjar på de goda dropparna tänker jag: "Detta bekostas av Lunds bilister, mina fiender", och det förhöjer njutningen betydligt. Och jag sänder en tacksamhetens tanke till ordförande Ryde vars generositet är helt rätt i just detta sammanhang.

Sen brukar det inte knusslas med vin till maten så även hälsan får sitt.
Gr

PS Jag har hört att det går liberalt till också på det kommunala fastighetsbolagets fester. Det är givet-vis helt förkastligt, för det är pengar som annars hade kommit de stackars hyresgästerna till gods.

PPS Skillnaden mellan Västerbotten och Skåne i attityden till alkohol är trots allt mindre än den mellan Skåne och Själland. Jag citerar ur den officiella historiken för Røde Horn, Röda Kapellets vän-orkester i Köpenhamn:

Julefrokosten blev holdt i kantine Land och Folks Hus, og det blev starten til en årlig begivenhed. Glem aldrig brændevin, for så bliver der ballade. [...]

Der er jo et ordsprog, der siger: Uden mad og drikke, duer helten ikke. Morgonen går, musikken spiller og frokosten er klar. Vi prøver at spise op, men kan ikke. Vi prøver at drikke op og kan godt. [...]

Efter en lang aften kunne vi lukke og slukke klokken 2:30 med en fyraftensbajer. [...]

Efter flere år med klager over manglende brændevin, huskede vi også dette. [...]

Igen juleafslutning i kælderens i Byggefogenes Hus. Der var mad, øl, brændevin og Gl.Dansk og en sjat rom [...]

Derefter bliver det tid til juleafslutning, hvor vi i år var 16 musikere til en fornøjelig aften med god mad og ikke at forglemme 3 slags vin: Snaps, Akvavit og Brændevin.

Men även för danskar finns det en gräns. Den borgerlige borgmästaren i Farum fick ju sparken bl.a. för att han druckit vin i tiotusen kronorsklassen, på Farumbornas bekostnad.

Följ valarbetet på Internet

Det går både snabbt och enkelt att hitta argument, flygblad, bilder och annat behövligt:
www.vansterpartiet.se
asp.vansterpartiet.se
www.ungvanster.se
www.vansterpartiet.se/~lund (med lokalt kalendarium och snygga bilder från 1 maj)
Bonuslänk:
www.socialist.nu (med de smartaste one-liner argumenten och senaste fakta om klassamhället Sverige)

Citat infört på förslag av luttrad lundensisk kommunalpolitiker (v):

"Vi arbetade hårt, men var gång det började att fungera kom nya planer på omorganisation. Jag lärde mig också, vilken fantastisk metod detta var för att skapa en illusion om framgång, medan det i verkligheten orsakade kaos, ineffektivitet och demoralisering"

Cajus Petronius, 66 f.K. ämbetsman under kejsar Nero, ur boken "Satirae".

Handikappolitiskt program?

I det senaste medlemsutskicket från Vänsterpartiet i Lund finns en lista finns en lista över de handlingsprogram som ska utarbetas inför valet. För alla frågor finns det en eller flera ansvariga. Utom för det handikappolitiska programmet. Risken är alltså stor att det inte blir något sådant.

I höstas verkade det som om tanken var att man skulle göra ett paket av vård-, omsorgs- och handikappfrågorna. Det tror jag vore en bra idé. Annars måste någon beskriva vår skiljelinjen går mellan områdena. Jag är för min del inte kapabel att göra det, annat än när det gäller tillgänglighetsfrågorna, som faller inom många andra områden än enbart vård och omsorg (skola och högskola, trafik, kultur och fritid, bostäder, miljö). Eftersom jag håller på att utbilda mig till sakkunnig i tillgänglighetsfrågor, tar jag gärna med mig förslagen till mina kurskamrater för en granskning, om det inte är för sent eftersom medlemmötet är någon dag innan detta blir infört i VB.

Vuxna i gränzonen, som jag

Om jag i den här texten ska fokusera på en del av handikappfrågekomplexet, väljer jag den grupp jag själv tillhör: vuxna i arbetsför ålder som av medicinska skäl befinner sig i gränzonen mellan arbete och förtidspension. Som inte har någon tillsvidareanställning, eller har en som man inte kan gå tillbaka till, och som på grund av sin sjukdom eller skada behöver ett konsekvent stöd för att inte bli del av statens största utgiftspost, pensions- och förtidspensionskontot.

I den här känsliga fasen av livet kan man med stor envishet få stöd från t.ex. arbetsförmedlingen, men försäkringskassan, färdtjänstsystemet eller hemtjänsten kanske saboterar möjligheterna till yrkesarbete. En mängd handläggare med olika myndigheter och enheter samverkar utan ond vilja men med stort nit för att man inte ska kunna bygga upp en vardag på de villkor som man kan och orkar leva med. Ens livsplanering och rutiner blir hela tiden ifrågasatta och störda. Plötsligt blir man omyndig, gäst i sitt eget liv.

Om Lunds kommun tog frågan på allvar och slutade att tolka lagar och förordningar på snävast möjliga sätt för att spara tjugofemöringar, tror jag att man skulle kunna få många blinda, halta och lytta att med glädje försöka ta sig in på arbetsmarknaden igen. Det enda som behövs är en positiv helhetssyn som inte stannar på papperet utan tar sig uttryck i ett förändrat beteende hos tjänstemännen.

Problemet tappad knapp

Hur ska man till exempel lösa problemet att vårdtagaren måste vara hemma hela tiden när hemtjänsten är i ens hem, och att personalen bara arbetar mellan 8 och 17? Tänk

om jag vill försörja mig fast jag är sjuk och också arbetar mellan 8 och 17. Ska jag ta ut semesterdagar för att kunna få städad? Eller tvingas anlita privata företag fast jag är hemtjänstberättigad? Eller ska jag välja mellan att jobba och att orka städa själv? Om hemtjänsten kunde engagera t.ex. studenter på timbasis som blev knutna till specifika vårdtagare som bara behöver städning och annan enkel hjälp, och om vårdtagare och personal kunde göra upp om arbetstiderna tillsammans, skulle den kvalificerade undersköterskepersonalen inom hemtjänsten få större möjligheter att hjälpa de gamla och väldigt sjuka som behöver vårdinsatser.

En fråga som jag tagit upp tidigare och fått utstå spott och spe för är hur man löser alla problem som inte hör till städa-tvätta-handla utan som uppkommer stötvis. Knappen som jag tappade igår och inte kan sy i därför att jag inte kan trä tråden på nålen, skruven som man inte får därför att finmotoriken är för dålig, blomkrukorna som man inte kan plantera om för att handkraften inte räcker, vindsröjningen som aldrig blir av för att man inte kan komma upp på vinden ... Jag tror att det i Storbritannien finns *odd job centers* – varför inte i Lund?

Politikerna, inte chaufförerna

Färdtjänsten förekommer med jämna mellanrum i insändarspalterna.

Mot valseger!

Rapport från valledningsgruppen

På valdagen är alla röster lika mycket värda. Så är det inte på den "fria marknaden" där istället principen en krona – en röst gäller. Därför är det viktigt för oss som inte har stora förmögenheter eller makten över media att gå och rösta. En stark vänster i riksdagen, i kommuner och i landsting kan göra mycket för att öka rättvisan och fördjupa demokratin. (Vänsterpartiets valplattform)

Förmodligen håller de flesta (som inte är borgare) med om att politik ändå alla. Politiken märks i vardagen – när eleverna vill ha makt över undervisningen, när arbetslösheten bland invandrare är större än bland svenskar eller när kvinnor får mindre i lön än män. (Borgarna ser det ju inte gärna så, utan menar att det handlar om individuella val och att politiken helst ska hållas utanför – men de har sina intressen att se till.)

Under ett valår märks politiken på ett annat sätt. Nu är det de "stora frågorna" som vi ska ta ställning till. Vi i vänstern vet att politiken är ett medel för oss som inte har makt i kraft av ägande att föra fram krav och öva inflytande. Ytterligare en

Min uppfattning är att problemet absolut inte ligger hos chaufförerna, de är erfarna och trevliga, utan hos taxiväxeln, men framför allt i de politiska besluten och deras tillämpning. Växeln på Dalby taxi tar inte hänsyn till resenärernas tidsplanering, ibland planerar växeln samåkning fast det inte finns tid att fara stan runt och de resande kommer ofta för sent till sina mål. Jag skulle ha behövt åka färdtjänst till min arbetsmarknadsutbildning men lät bli, för att stressen när man står på trottoaren och väntar på Dalby taxi med en tid att passa är mer tröttande än promenaden till busshållplatsen.

Det överskuggande problemet

Fast det allt överskuggande färdtjänstproblemet är Tekniska nämndens regler och den oerhört korttänkta och rigida tillämpningen av dem. Jag har nu fått ett bra exempel på vad den leder till. Jag blev här-omdagen av med min färdtjänst som jag haft ett och ett halvt år, eftersom jag var dum nog att berätta att jag åkt buss. Regeln är nämligen att den som kan gå till busshållplatsen och som kan ta steget upp på bussen, den ska inte ha färdtjänst. Att det kan finnas en mängd komponenter i ens sjukdom (värmeöverkänslighet, oförmåga att gå i halka, en dagsform som kan variera mycket mellan olika dagar, stresskänslighet, uttröttningsbarhet, som

ibland gör det omöjligt att använda buss/tåg, det är inte relevant för bedömningen. Inte heller hur långt man har från busshållplatsen till resmålet. (Förlåt Elin att jag inte kunde komma till din skolavslutning som jag lovat, det var en för jobbig reskedja att ta mig dit med cykel, buss, gå, gå gen, ta bussen, cykla.)

Nu gällande osäkerhetsprincipen. En färdtjänst som en gång är beviljad kan lätt som en plätt tas ifrån en, även om inget förbättrats i ens fysiska status. Vid varje nytt besömningsamtal ska man vara noga att inte glömma någon av sina svagheter eller sjukdomstecken, gud nåde den som försöker vara så frisk och stark som det går, då ryker färdtjänstkortet. Man ska förstärka sin sjuka identitet istället för att bygga på det som är friskt, aktivt och positivt.

Jag förstår numera in på bara skinnat varför Sverige har ett så stort antal långtidssjukskrivna och förtidspensionerade. Skulle jag följa mina impulser efter kontakten med färdtjänsthandläggaren den senaste veckan och tappa taget och hamma utanför arbetslivet, skulle jag never i helvete (som Daniel Ahlgren skulle uttrycka det) ge mig in i grottekvarnen igen.

Och vem skulle tjäna på det?

Nilla Bolding

Daniel Ahlgren är en svartsynt serie-tecknare som givit ut flera böcker. Läs sidan 19–21 i "Live på Lister" så får ni perspektiv på Den Ljusnande Framtid.

samt personalpolitiska frågor inom kommunen som alla representerar angelägna områden för en ordentlig utjämning av klyftorna.

Så här långt

Valkampanjen har redan kommit en bit på vägen, om än i fallande tystnad. De aktuella frågorna har diskuterats på en rad olika möten med företrädare för progressiva organisationer. Ett tydligt startskott på valkampanjen var torgmötet med våra två toppkandidater Philip Maughan och Karin Svensson-Smith, som tillsammans presenterade vänsterns alternativ.

Undertecknad har tillträtt sin tjänst som ett av lokalavdelningens två valombud och ska i dagarna förvandla lokalen till valcentral. Den som är intresserad av att utveckla sina argument är välkommen in till lokalen som jag ska försöka hålla öppen hela sommaren. Här ska valmaterial och allt annat väsentligt finnas tillgängligt. Under sommaren fortsätter vi kämpa och knyta kontakter. Grillfester utlovas!

I augusti samlar vi våra krafter för en gemensam valstart med reparation av valbocker – kallelse kommer! I augusti kommer vi också att behöva all hjälp vi kan få med att blada och dela ut valutskicket, som på billigaste vis ska distribueras till Lunds samtliga hushåll (vilket betyder per cykel).

ETT SATANS ÅR

Ett år har gått sedan demonstrationerna mot EU:s toppmöte i Göteborg slogs sönder av samspelet mellan huliganer, polis och media. Samhällsdebatten har sedan dess genomströmts av misstro och frustration. I Sverige visade sig straffen mot "upplöpsanstiftare" vara högre än någon annanstans. Först nyligen väcktes åtal mot polisens övergrepp.

Efter terrorattacken

Terrorattacken den 11 september släppte loss det latenta våldet i världen och ökade USA:s hegemoni. EU-ländernas regeringar med Tony Blair och Göran Persson i spetsen stödde kravet på vedergällning. FN:s säkerhetsråd fattade beslut om anfallet mot Afghanistan. De som sökte tragedins orsaker stämpades som terroristanhängare. Grötmyndigt hävdade Göran Persson att de som motsatte sig bombningarna i Afghanistan "mälde sig ur" den demokratiska gemenskapen. Hans attityd påminde om Erlanders under Vietnamtribunalen 1967.

Ingen motsatte sig USA:s nya närvaro i de oljerika, tidigare sovjetiska staterna i Centralasien. Många – också i Sverige – stöder planerna på ett militärt angrepp mot Irak.

Makthavare i alla världsdelar från Putin i Ryssland till Mugabe i Zimbabwe utnyttjade nyhetsskuggan månaderna efter attacken till att angripa motståndare. Mest uppseendeväckande var upptrappingen av Israels våld mot palestinierna. Ariel Sharon imiterade den amerikanske presidentens språkbruk. Arabstaternas ledare visade sig vara köpta av USA. EU tvingades maktlöst se på medan israelerna sprängde de av EU bekostade palestinska institutionerna i luften.

Sverige och hårdare USA

USA intar på alla områden en ny, hårdare attityd. Politikens nya nyckelord är vedergällning. Vi tvingas inse att FN ännu en gång blivit ett instrument för USA och att folkrätten reducerats till ett majoritetsförhållande.

USA förmådde FN:s säkerhetsråd att lägga fram en summarisk terroristlista. Genom FN blev den bindande. Sverige skyndade sig att

Är vi beredda?

Enligt SIFO har den andel av befolkningen som tycker bra om vänsterpartiet vuxit. Det samma gäller för den andel som tycker illa om partiet. Det kan tolkas som att de flesta har en tydlig bild av vad vänsterpartiet står för. När partiet beskrevs höll de flesta med om att vi står på de svagas sida, att vi vill ha stora samhällsförändringar och att vi lyssnar på "vanligt folk".

Fördelarna är på vår sida. Organisationen står redo. Utmaningen ligger i att våga ta konflikten. Vårt uppdrag är rättvisa, vi ska ta det på allvar.

Robert Nilsson

beställsamt ingripa mot de tre svenskar som återfanns på den. De berövades sin försörjning.

Krigsfångarna i Guantánamos metallburar tillerkändes inte de rättigheter som var deras enligt Genèveprotokollet. Bland dem finns en svensk. Sverige kan inte skydda hans rätt.

USA brötsidigt miljösamarbetet enligt Kyotofördraget. USA drog sig ur överenskommelsen att skapa en krigsförbrytardomstol och deklarerade att man förbehöll sig rätten att frita amerikanska krigsförbrytare. USA vägrar erkänna barnens mänskliga rättigheter och fortsätter att avrätta barn. USA har inlett ekonomiskt krig för att skydda sin föräldrade stålindustri.

USA:s protektionistiska jordbrukspolitik är lika förödande för u-länderna som EU:s.

Sverige ställer förbehållslöst och "oförblommerat" upp på de amerikanska kraven.

Vänsterpartiet i det nya världsläget

När det gällde ställningstagandet till Göteborgshändelserna hade vänsterpartiet en snart hundraårig tradition att stödja sig på. Demonstrationsrätten hävdades, huliganernas våldsmetoder och polisens övergrepp fördömdes. Rättsapparaten kritiserades.

Den politiska orkanen efter den 11 september var däremot svårare att stå emot. Snabbhet, mod och omdöme krävdes.

Men partiet visade sig vuxet situationen. Trots den hårda motvinden tog vi genast klart avstånd från den amerikanska vedergällningspolitiken, framhöll nödvändigheten att söka terroristens orsaker och krävde konsekvent respekt för mänskliga rättigheter, för internationella konventioner och för det palestinska folkets rätt till en egen stat.

Överallt i landet, också i Lund, genomfördes demonstrationer, ap-

Skolavslutning

Forts. fr. sid. 1.
mest beroende på att det har varit svårt att rekrytera "redaktörer".

Det har dock tillkommit några nya välformulerade skribenter under våren; Jörn Svensson, Mats Bohgard och Stefan Arvidsson. Tyvärr har andra försvunnit: Sten Henriksson, Gunnar Stensson och Ann Schlyter.

Lika trist är det att de yngre vänsterpartisterna inte syns särskilt mycket varken som skribenter eller prenumeranter. Tvärt om har Ung Vänster skjutit på pianisten genom ett skarpt formulerat uttalande mot VB. Måhända hade det varit ett alternativ att medarbeta i VB?

Slut på gnället. Diplom delas ut

Det har också funnits litterära kvaliteter i VB. I det påföljande nr (6) finns en artikel ("Alternativa valberedningen" vann). Denna arti-

pellmötet, seminarier och annat opinionsbildande arbete. De ståndpunkter som hävdades vann ökande respekt och framstår idag som giltiga för en bred svensk opinion. Partiet slutade år 2001 med flaggan i topp. Men sammanbrottet var nära.

När kongressen 2002 närmade sig slöt sig partiet inom sig självt, ägnade all energi åt sina inre konflikter – och förlamades. Sjukan var densamma i hela landet, i Stockholm som i Kalmar, i Göteborg som i Malmö

I Göteborg utnyttjade man feminismen som slagträ i försöket att slå ut de valda kongressombuden. I Skåne provocerade den politiskt ensidiga kandidatlistan fram en motlista. Efter kongressen efterliknade distriktsstyrelsen taktiken från moskvaprocesserna och krävde beaktelser och erkännanden av de oliktänkande. I stället möttes den av skarp kritik.

Talibanfeminismen som kom av sig

Gudrun Schymans strategi på kongressen gick ut på att avskaffa den uråldriga motsättningen mellan förnyare och traditionalister genom en radikal feministisk linje som band samman den feministiska kampen med de nya utrikespolitiska ställningstagandena.

Många hoppades att hon skulle lyckas. Hon kritiserades av både förnyare och traditionalister, vilket kunde tyda på möjligheten till en ny politisk dimension med en ny majoritet. Kanske skulle den gamla motsättningen äntligen kunna slängas på historiens sophög.

Utvecklingen i Skåne satte stopp för det alternativet. Vid Skåne-distriktets valkonferens petade de blankröstade tigarna från Lunds årsmöte den självskrivna – och enda – kvinnokandidaten i Skåne: Karin Svensson Smith, trots att hon stöddes av en klar årsmötesmajoritet.

Samtidigt sattes män överst på ytterligare 8 av de 9 viktigaste val-listorna. Partiets ledning försökte

keln (som man säger i Skåne) har kritiserats för sitt innehåll. Den är skriven av Gunnar Sandin.

Men få verkar ha uppmärksammat dess litterära förtjänster. T ex. "när"-stilgreppet i inledningen. ("När den gamle Brezjnevkramar Anton Flink stegade in på valkonferensen, för Skånes södra riksdagsvalkrets förstod man att någonting var på gång...") Jag tvivlar på utsagan men stilgreppet bör ge vg. Den som har läst en bok, vet hur viktig inledningen är för fortsättningen. Här vill jag visa prov på några goda "när"-inledningar, slumpvis valda:

"Det var i den tid jag gick omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fåt mærker av den..." (Knut Hamsun: "Sult").

"Vid notiden en tövädersmorgon i slutet av november kom taget från Warszawa för full maskin inångande mot Petersburg." (F. Dostojevskij: "Idioten")

rätta misstaget och gav distriktsstyrelsen två chanser till omprövning, men den valde i stället att skapa rubriker genom att vägra. Bara en ledamot hade insikt nog att reservera sig.

Distriktets ordförande och den nye riksdagskandidaten från Burlöv lät förstå att de var goda feminister själva. Gudrun Schyman tvingades tomhänt återvända till Stockholm.

Sedan dess tycks feminismen politiskt död, inte bara i Skåne. De utrikespolitiska ställningstagandena lyser numera med sin frånvaro. Vårens stora demonstration i Lund arrangerades av Palestinagrupperna. I samband med första maj genomfördes visserligen ett par seminarier, ett om Palestina och ett om konflikten mellan Indien och Pakistan, men arrangörernas engagemang var halvhjärtat.

Partiet tycks inte heller längre ha självförtroende eller intresse nog att föra kampen mot den främlingsfientlighet som breder ut sig i Europa i spåren av kriget mot terrorismen.

Veckobladets viktiga spalter ägnas sedan några veckor mest åt i och för sig läsvärda försonande kåserier och långa uppsatser om perifera ämnen av skribenter utanför Lund. Samtidigt registreras en klar nedgång för vänsterpartiet de senaste sex-sju månaderna, i Lund som i Sverige.

Väljarna lösningen?

Väljarna kanske kan hjälpa partiet ur den schizofrena förlamningen i höstens val.

I Skåne förutsätter det att Karin Svensson Smith kryssas in i riksdagen, vilket nog alla öppet eller i hemlighet önskar. Alternativet är fortsatt kris. Och i ett nytt politiskt klimat kan Veckobladet återfå sin sälla, förutsatt att de 150 läsare, som enligt Rune ännu inte betalats sin prenumeration, vågar satsa på det hoppet.

Gunnar Stensson

Eller den glänsande inledningen till Melvilles "Moby Dick":

"Kalla mig Ismael! För några år sedan – det kan göra detsamma hur många – då jag hade mycket få slantar i min börs och ingenting särskilt som intresserade mig i land, kom jag åter på tanken att ge mig till sjöss och se litet närmare på havssidan av världen. Det är ett sätt jag har att driva bort min spleen och reglera omsättningen. När jag börjar få ett bistert drag kring munnen, när det vill bli våt och fuktig november i min själ, när jag ertappar mig med att ofrivilligt stanna framför begravningsentreprenörernas fönster och följa efter alla likprocessioner jag möter, och särskilt när min hypokondri får sådana överhand över mig, att jag måste ta hela min karaktärsstyrka till hjälp för att inte fräckt ge mig ut på gatan och med berätt mod slå av folk deras hattar – då anser jag det vara hög tid att gå till sjöss så fort jag kan." Rune Liljekvist

VECKOBLADET Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Tel 046/14 33 09. Utges av V-o UV Lund. Prenumerationsavgiften, (se redaktionsrutan nedan) insättes på postgiro 1 74 59-9. **Ansv. utgivare: Ola Hagring** Tel 046/14 33 09. Manus sändes till ovanstående adress el. e-post till: veckobladet.lund@passagen.se Red. förbehåller sig rätt att korta i insänt material. Tryck: KFS AB, Lund. Adressbyte: sänd e-post, eller använd postens adressändringskort.

Begränsad eftersändning. Vid definitiv adressändring sänds tidningen i retur till Veckobladet.

Därför telefonnummer

Varför publicerade GS förutom namn också telefonnummer till de ombud från Lund som i strid med medlemmötet röstade på Philip Maughan, frågar Ola Hagring i nr 20. Varför inte intervjuade de röstande och refererade deras motiv, som en riktig tidning skulle ha gjort?

Ett principiellt svar har jag redan gett: politiker ska vara tillgängliga för partimedlemmar, väljare och allmänhet och beredda att svara på deras frågor. Vill man få snabb kontakt och direkta svar är telefon ett bra medium. E-post är ett alternativ men jag förfogade inte över eventuella e-adresser.

Jag gärna ringt till de fem och gjort ett reportage på grundval av deras svar. Det fanns emellertid banala praktiska hinder. VB kan nämligen aldrig bli en "riktig" tidning så länge den produceras helt ideellt. Valkonferensen tog slut sent på söndag. Den kvällen var jag upptagen av annat, och måndagen var jag tvungen att ägna åt mitt förvärsarbete, som visserligen är fritt men måste utföras, inte sällan under forcerade betingelser. På måndagkvällen var jag tjänstgörande VB-redaktör och svarade därmed för att numret som sådant kom ut förutom att jag själv skulle skriva. Det fanns helt inte tid att ringa fem personer och sammanställa deras svar på ett så uttömmande sätt att läsarna kunde få en förklaring till deras egenomliga (även andra attribut är tänkbara) beteende. Jag fick tyvärr överlåta den uppgiften till hugade läsare och uppgav telefonnumren.

Att vänta till nästa nummer var inget alternativ. Informationen blev sen nog som det var, på grund av VB:s långa distributionstid.

En sak ångrar jag emellertid en smula. Jag borde inte ha satt ut Sima Ajdahis telefonnummer. Jag tror nämligen inte att hon röstade övertänkt och medvetet, bara som hon hade blivit tillsagd.

F.ö. diskuterar jag gärna saken med läsarna. Ring 135899!

Gunnar Sandin

Hellre mindre, men bättre?

Hur vrider man politiken åt vänster? Gör man det genom att vara ett obefläckat politiskt alternativ

eller genom att försöka påverka dagspolitiken? Om detta handlar debatten om plakat- och resultatpolitik.

Vänsterpartiets riksdagsgrupps resultatnriktade arbetssätt uppskattas inte av alla. Det finns en smågruppsvänster som inte tror att "ett dussin vänsterpartister till i riksdagen och en eller ett par i regeringen kommer att förändra något i grunden". Det är bara genom att stå för ett tydligt ideologiskt alternativ som man kan skapa förutsättningar för den radikala samhällsomvandlingen. Därför skall man inte satsa på resultatpolitik, utan på att "föra ut ett anorlunda och radikalt program för samhällsförändring och bidra till att vanliga människor tar sitt öde i egna händer". Detta förenklade synsätt visar att man inte förstätt sambandet mellan parlamentariskt och utomparlamentariskt arbete. Även inom vänsterpartiet finns denna kritik.

IVB nr 17 kritiserar Diana Mulinari indirekt riksdagsgruppen när hon hävdar att de behövs en vänster som "tydligt kan erbjuda ett ideologiskt alternativ" och hänvisar till de franska trotskisternas framgångar i presidentvalet (notera dock det stora bakslaget för dem i parlamentsvalet). En sådan kritik kåg sannolikt också bakom Philip Maughans uttalande på ett styrelsemöte att det är bättre att vara en ren 5%-vänster än ett 20%-parti fladdrande mot mitten. Naturligtvis är det så att man genom att vara ett tydligt ideologiskt alternativ och inte inlåta sig på kompromisser undviker att smutsa ner sina fingrar. Samtidigt undviker man också att påverka politiken.

Den skenbara vänstersvängen leder åt höger. Istället för att påverka regeringens politik åt vänster idag, får hoppet stå till ett framtida politiskt genombrott (när massorna har insett att partiet med de rena fingrarna hade rätt). Detta kommer inte att fungera. Om det fungerat hade smågruppsvänstern inte varit så marginaliserad som den är idag. Väljare röstar på ett parti för att det vill och kan förändra den politiska verkligheten här och nu. Därför måste partiets politik syfta till att, utifrån en långsiktig vision, medverka i det aktuella förändringsarbetet.

Genom att samarbeta med socialdemokraterna (och miljöpartiet) har vänsterpartiet fått genomslag för delar av sina förslag på ett sätt som inte varit möjligt tidigare. För att vara en kraftfull förhandlingspart måste politiken vara förankrad i en långsiktig vision samtidigt som det finns politisk kunskap om vilka konkreta förslag

som är möjlig att genomföra. För att utgöra en kraftfull förhandlingspart kan stödet från vänsterpartiet inte erbjudas förutsättningslöst – det måste bero på utfallet av de förhandlingar som genomförs. Men utgångspunkten måste vara att försöka. Om man inte försöker sätter socialdemokraterna dagordningen, och då finns bara alternativet att förutsättningslöst stödja regeringen eller att fälla den.

Partiets strävan att påverka dagspolitiken har inte inneburit att regeringens politik karaktäriserats av vänsterpartiets värde-

ringar. Det är heller inte rimligt med tanke på skillnaden mellan socialdemokraterna och vänsterpartiet i väljarstöd. Syftet i den kommande valrörelsen måste vara att visa att en röst på vänsterpartiet har medfört att politiken i Sverige varit mer radikal än den annars skulle ha varit och att göra troligt att ett ökat stöd för vänsterpartiet skulle kunna leda till en regering som är både rödare och grönar än den nuvarande.

Henrik

PS Citaten ovan är från trotskisternas "Ett socialistiskt program för Lund".

Kvinnor på väg mot ett jämställt transportsystem

Jag hade den 23 maj glädjen att få vara med när det nationella nätverket För kvinnor i transportpolitiken bildades. Nätverket riktar sig till kvinnor i offentlig och privat sektor som arbetar eller på annat sätt är engagerade i trafik- och transportfrågor – ett område som verkligen är mansdominerat.

Det känns extra roligt att nätverket kommit till på vänsterpartiets initiativ. Karin Svensson Smith sammankallade till det första mötet och dit kom kvinnor från bl a Banverket, SJ, Statens Institut för Kommunikationsanalys (Sika), Svenska Naturskyddsföreningen, Vägverket, Åkeriförbundet, Luftfartsverket, Naturvårdsverket, Boverket, Sjöfartsforum och Sveriges Trafikskolors Riksförbund (STR).

Vid det andra mötet föll de historiska klubbslagen och nätverket bildades, stadgar antogs och en styrelse valdes. Vid det andra mötet deltog ca 25 kvinnor och ytterligare ca 25 hade anmält sitt intresse att delta i nätverket.

Nätverket är partipolitiskt obundet och till styrelsen valdes bl a Brittmarie Utterström (NTF), Linea Falk (Fältbiologerna), Anna-Karin Neikter (Åkeriförbundet) och Gunlög Stjerna (STR).

Riksdagen har på vänsterpartiets initiativ beslutat att ett jämställt transportsystem ska vara ett av de transportpolitiska målen. Hur ser då ett jämställt transportsystem ut och hur genomförs det? Ja, att formulera ett svar på den frågan blir nätverkets stora uppgift. Flera av kvinnorna i nätverket beskrev hur de sitter ganska ensamma i sina organisationer och företag och jag tror att vi alla längtar efter ett forum där kvinnoperspektivet på transporter kan synliggöras och diskuteras. Det gavs många exempel på hur "könsglasögon" förändrar frågeställningar och tvingar fram andra svar än de som först verkar så självklara. Transportpo-

litiken upplevs ju tyvärr av många medborgare som ganska "opolitisk" och okontroversiell – "en väg är väl en väg" tills någon ställer frågan -varför ska den dras just här och vem ska köra på den?

Nätverket kommer naturligtvis att få treva sig fram lite i början innan vi hittar arbetsformer som fungerar. Vi hoppas att vi kan skaffa oss en hemsida där vi kan diskutera, väcka frågor och få nya infallsvinklar.

Är du intresserad att bli medlem i nätverket så kontakta Joanna Dickinson – e-post: joanna@trans-ek.se Det kostar 200 kr/år i medlemsavgift

Gunnel Ståhl

vänsterpartist i Landskrona som arbetar med trafikläromedel

MÖTE MÖTE MÖTE MÖTE MÖTE

RÖDA KAPELLET. Sommarlov! Somliga av oss ses i Kotel. Utskick kommer om sensommarens internet och höstens övningar. Boka in Kulturnatten den 21.9. Öva gärna kromatiska skalar med tanke på Leningradsymfonin.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Gunnar Sandin. Nästa redaktör Rune Liljekvist (någon gång i augusti).

Manus sänds per post till Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123. Manus mottas gärna på epost, veckobladet.lund@passagen.se eller 3,5" diskett. Obs! (rtf-format) Telefon till redaktörerna: Rune Liljekvist 046-211 50 69 Gunnar Sandin 046-13 58 99 Charlotte Wikander 046-13 96 26 Vid utebliven tidning ring Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13.